

Magyar Királyi Csendőr Bajtársi Közösség

www.csendor.com

csendorseg@yahoo.com

v. Kőrössy Zoltán (központi vezető)

11227 Woodson Ave., Kensington, MD 20895, USA

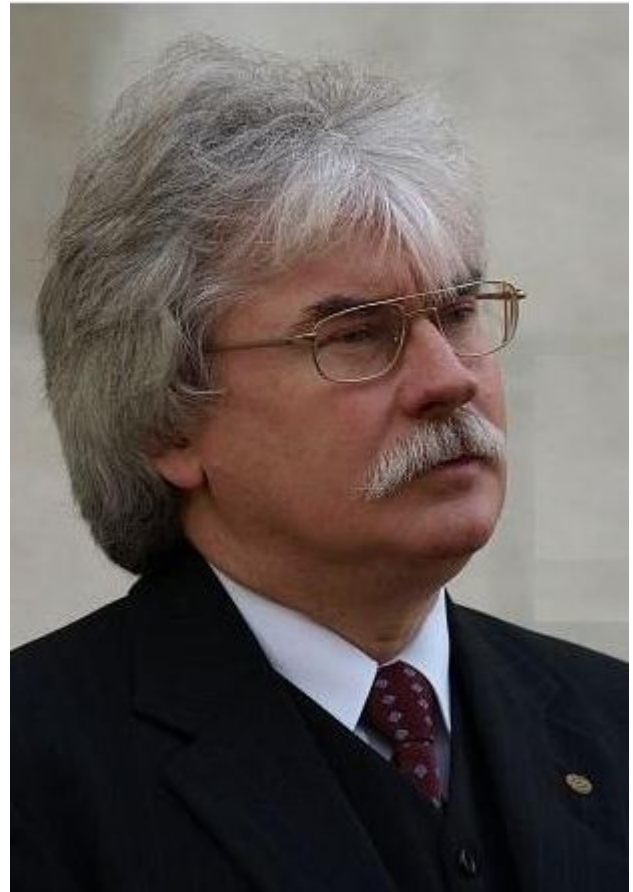
Telephone: 301-946-2414

Tisztelt Bajtársak és Barátaink!

MKCsBK Körlevél #49, 2020. január

Az 1919-es vörösuralomról írta *Uzdóczy Zadravec István, ny. tábori püspök*: „Mindenben és mindenütt úrrá lett az ember, emberléte minden gyarlóságával. ...Azért esett szét minden, süllyedt le minden, omlott össze oltár és haza. Nagy bizonyágtétele volt ez az örök igazságnak, hogy az Oltárnak, a Hazának, az otthonnak, a szép emberi életnek s minden velejárójának nem emberi tulajdonságok és erők a fundamentuma. ...Embert emberré nevelni, embert az eszme hordozójává erősíteni, embert a hazafias élet kötetességeihez felemelni, – csak emberfeletti világnézettel lehet. Mondjuk ki magyarán, csak Istennel lehet. Ez nevel, Ez köt, Ez fékez, Ez parancsol, Ez ígér. Ezt dobta ki nemzeti életünkől a vörös forradalom. Ezért lett a forradalomban minden oly silányan s oly szörnyűségesen emberi; oly kétségbeesetten bizonytalan, oly összefoghatlanul szétesett!...” (A gondviselés embere c. cikkből, *Csendőrségi Lapok*, 1940. március 1., p. 137.)

A huszadik században ez a két szemlélet ütközött össze világviszonylatban is, és kis hazánkban is: az 1919-es vörös uralom és annak folytatása, az 1945 utáni kommunizmus képviselte az egyik szemléletet, és a két világháború közti polgári társadalom a másikat. Az utóbbi egyik erős támasza volt a m. kir. csendőrség, ami miatt a kommunisták vad gyűlöletét vonták magukra. Vincze Gábor, az ÓNTE volt történésze elsőként vállalkozott az 1945 utáni csendőrsorsok feltárására a különféle helyi irattárakban fellelhető AVÓs és ÁVHs iratok alapján

**Dr. Szakály Sándor, történész,
a Magyar Királyi Csendőrség szakértője**

(a könyv [recenziója](#) a honlapon át olvasható az Írások Archívumában). A könyvben szereplő csendőrök zöme esetén azok sorsáról semmi továbbit nem tudunk, de az iratok önmagukért beszélnek, tükrözve íróik iskolázatlanságát, elfogultságát, s szembeszökően rámutatnak arra, hogy az ún. "tanúvallomások" egymásnak, sőt sokszor önmaguknak is ellentmondóak, nyilvánvalóan külső behatás vagy kényszer alatt születtek, sőt ismételtelen olyan személyek ellen "tanúskodnak", akik az adott időben és helyen nem is lehettek jelen. Mindez nem akadályozta meg a Népbíróságokat és az államgépezet ítélet-hozó és végrehajtó urait abban, hogy ezen jogilag elfogadhatatlan "tanúvallomások" alapján elítéljék a csendőröket börtönre, internálásra, munkatáborokra, a társadalomból való kivetettségre, családjakkal együtt (megfosztva őket munkalehetőségtől, betegellátástól, nyugdíjtól, minden polgári jogtól, anyagilag kifosztva, és gyermekeiket a továbbtanulásból kirekesztve), s évtizedeken át paranoid módon figyeljék azok minden megnyilvánulását. Ezen "tanúvallomások" és az ezek alapján hozott ítéletek szemmel láthatóan a kommunista rendszer ideológiai koncepcióit szolgálták, s semmiképpen nem a történelmi igazság felkutatását. A könyv ezt ékesen tükrözi.

Ugyanakkor, igen sajnálatos módon, az ezen "tanúvallomások"-ban előforduló "állítások" tovább mocskolhatják az ártatlanul már annyit szenvedett csendőrök nevét. Erre egy példát említünk: az egyik tanú azt említette Bánföldi György pere során, hogy a törökszentmiklósi gettóban "Hangodi János csendőr alhadnagy jelenlétében miként kínozták a zsidókat, hogy az eldugott értékeiket előadják" (35. o.). Holott ez a Hangodi János bizonyítottan, kockázatosan mentett ki zsidókat a táborból, akik később tanúskodtak is mellette az ő tárgyalásán (pl. Krammer Lili, dr. Krammer Dezső gyermekorvos leánya), továbbá, perében úgyszintén tanúskodtak őrskének csendőrei, miszerint lelkükre kötötte, hogy a gettóban levő zsidókkal mindig emberségesen bánjanak, hiszen a "mi zsidóink is köztük vannak". Igen szomorú, hogy a kommunisták így szennyezték be ezen kiváló emberek nevét, s nem a hamisan vádlókat, hanem az ártatlanokat ítélték el, uralmuk megerősítése érdekében. S igen szomorú, hogy ezen igazság feltárása közben sebek újra felszakadnak. Minden csendőr hozzátartozóinak őszinte hálánkat fejezzük ki csendőr családtagjaik áldozatos, hazaszerető szolgálataért és tisztelettel adózunk példamutató életük és szemléletük előtt.

A csendőrség igaz mibenléte objektív kutatásának és az igazság megismertetésének egyik legerősebb jelenlegi pillére dr. Szakály Sándor (Prof. Dr. habil Szakály Sándor DSc, a VERITAS Történetkutató Intézet főigazgatója, a Magyar Tudományos Akadémia köztestületi tagja, a Magyar Rendvédelem-történelmi Tudományos Társaság elnökségi tagja). Munkásságát nem csak a volt csendőrök, illetve az MKCsBK értékeli nagyra, de 2019-ben ország és Európa-szerte kifejezésre jutott elismerése és tisztelete. Dr. Benkő Tibor, Magyarország honvédelmi minisztere a „Honvédelemért Kítüntető Cím Babérkoszorúval Ékesített Fokozata” elismerést adományozta részére; közszavazatok alapján ugyancsak ő nyerte el a Somogy Megyei Prima Díjat; és a Közép-Európa Kutatása Virtuális Intézete által alapított "Közép-Európa Kutatásáért Díj 2019 Életmű Fokozatát" is. Életére, munkásságára Isten áldását kérjük, hogy még hosszú időn át lehessen népünknek javára az igazság megismertetése által.

Népünk körében, ha lassan is, de egyre ismertebbé és elismertebbé válik a csendőrség igazi mibenléte és világszerte elismert kiváló munkássága. Előző Körlevelünkben hívtuk fel olvasóink figyelmét az egyre szaporodó csendőr emlékhelyekre. Egyre több magánszemély is érdeklődik a téma iránt. Ezek között köszöntjük Kürti Bélát, aki magánygyűjteményét a Dévaványai Múzeumban (Széchenyi u. 8., tel. 06/20/492-1038) *Emlékezés a Magyar Királyi Csendőrségre* c. kiállításon mutatja majd be. A kiállítást dr. Parádi József, a SZBMRTT elnöke a M. Kir. Csendőrség történetének rövid ismertetésével nyitja majd meg 2020. február 15-én, 14:00 órakor. A M. Kir. Csendőrség egyenruháit, fegyvereit, tárgyait, dokumentumait bemutató kiállítás március végéig lesz megtekinthető. Munkássága

elismeréseként az MKCsBK Csendőr Érdemkereszt kitüntetését dr. Parádi József adja majd át a megnyitó keretében.

Dr. Tóth Gergely, az MHBK *Hadak Útján* c. kiadványának szerkesztője, a magyar diaszpóra kutatója, rendszeresen küld részünkre régi publikációkban felfedezett csendőrségre vonatkozó utalásokat, amelyekért hálánkat és köszönetünket fejezzük ki. A legutóbbi küldemény Kövendy Károly 1973-ban a M. Kir. Csendőrségről kiadott [könyvének](#) a méltatása, amely a *Hadak Útján* újságban jelent meg 1974-ben. A méltatás a honlapon a könyvvel együtt található.

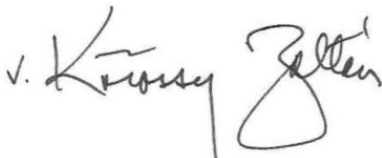
Angliából nemrégiben érkezett hozzánk egy feladó nevét nem tartalmazó csomag v. Szakály János csendőr őrmester hagyatékából (dr. Szakály Sándor névrokona). A csomagban néhány személyes levélen és fényképen kívül egy váratlan kincs is érkezett: egy 164 oldalas, írógéppel írt csendőriskolai tankönyv. Bár a könyv kétségtelenül csendőr tankönyvként szolgált, de semmilyen információt nem tartalmaz arról, hogy hol, mikor és kik készítették, illetve kik használták (az első oldalon szerepel a "Szakály" név, és egy más írószerrel, más írással írt "József" név. Csak találgatni lehet, hogy mi ennek az eredete és oka). Átnézve viszont szinte megdöbbenő, hogy az általában csak pár év iskolát végzett csendőröknek a csendőriskolai oktatás révén milyen mély és széleskörű tudásra kellett szert tenniük. Ennek fényében megdöbbenő, hogy milyen értéktől fosztotta meg hazánkat a kommunizmus ezen értékes emberek üldözése és kiiktatása által, valamint e könyv fényes bizonyítéka annak, hogy üldözésük elvakultan politikai alapú volt, hiszen a könyvből is kiderül, hogy a csendőrök komplex és nehéz munkája mennyire a nép, a lakosság békéjét, biztonságát szolgálta. A kommunisták ugyan a mai napig is úgy próbálják beállítani a csendőrséget, mint az elnyomó uralkodó osztály erőszakszervezetét, vagy mint egy deportáló testületet, de aki igazán akarja tudni, hogy valóban milyen volt a csendőr és mit csinált fennállásának 63 éve alatt, az olvassa át ezt a tankönyvet. És feltétlenül olvassa el, mielőtt a csendőrökről akár egyetlen elmarasztaló szót is szólna! [A könyv](#) a Honlapon át megtalálható a Tananyagok között.

Hálásan köszönjük v. Hangodi János, Kostka Ilona és Tarnóczy Éva adományait az MKCsBK munkájára, illetve az ÓNTE csendőr őrsejület felépítésére. Minden adomány egy pár téglát a megépülő csendőr laktanya falában!

Külön köszönetünket is kifejezzük Beöthy Kálmánnak több évi nagylelkű és áldozatos támogatásáért, amellyel kimagaslóan hozzájárult a csendőrök ezen álmának megvalósulásához. Amint annak idején édesapja oly szívből fakadóan szerkesztette a *Csendőségi Lapokat* az "ő csendőrei" javára, most fia ugyanazzal a lelkiállattal támogatja édesapja "csendőreinek" a javát, a tiszteletükre tervezett őrsejület létrehozásának támogatásával.

Szomorú szívvel tudatjuk olvasóinkat Hertelendy József elhunytáról (Kanadában, 2019 márciusában), családjának őszinte részvétemet tolmácsolva.

Baráti és bajtársi üdvözlettel,

v. Körössy Zoltán
MKCsBK kp. vezető

Híven, becsülettel, vitézül